

Publicerad 2007-09-01 12:05 av jasminflowa

skänk dem änglar

Det var från mej löftet kom

Då jag famlade i mörkret

Panikslagen

Mitt enda ljus är min kärlek till er

Numer maktlöst sökande efter er frid

Den jag lovat skänka

Beordrade att hålla ett fast tag

om mina höfter

där ni fick sitta

då jag sprang

Bedrövad nu när jag vakar i natten

över era andetag

Mina handlingar och öden har skrivit sagor

i barndomsboken

De kommer aldrig att suddas ut

Och ni är bortrövade från barndomslandet

Där ni ville fostras

Jag har iskallt mördat er far

med sanningen

Nu är det bara vi

Dina tårar lilla älskling

är för mej hjärtskärande

Oskyldiga önskningar om ett normalt liv

Ärliga och bestämda treåringsord

om vad du vill

och att du är ledsen nu

Det gör så ont

att det jag fruktat

är bekräftat

Det du sett försvinner aldrig

och vad lilla Princess känt sitter alltid kvar

In i framtiden bedjar jag
om er förlåtelse
Ty jag tar på mej all smärta jag orsakat
Det var faktiskt under mina vingar
ni skulle skyddats

Flickan minns mina ord
från livmodern
Om hur vi mår
Är ett tecken på att vi måste gå

O pojken min
Minns mina ord
om aldrig mer
genom våra tårar
Så vi gick

Låt dom minnas kvällar
då vi berättar sagor
och flockas i sång
Hur orden om trollmor som binder svansen
och förvandlas till vilda toner som vaggar till sömns
Uppkrupna i min famn
är jag evigt tacksam

Ni ger mej styrkan
och är min framtid

Allt ska bli bra
och livet skall gå vidare

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jasminflowa med Poeter.se id #18123 innehar upphovsrätten